Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 03/04/2020 a les 17:00

Nico Roig: «Somio no com a resignació, sinó com a força motora»

'Yo siempre sueño que sí' és l'últim disc de Nico Roig on conflueixen gran quantitat i qualitat de personalitats i energies, de Marcel Bagés a Tarta Relena

Nico Roig | Irene Moray

Nico Roig estrena avui el nou àlbum, *Yo siempre sueño que sí* (U98 Music, 2020). El disc es configura com el més personal de l'artista i compta amb **David Soler** i **Marcel Bagès** a la producció i amb la participació de **Tarta Relena** i **Marina Herlop**. Entrevistem el cantautor que sempre aporta el punt just d'experimentació.

Per què el disc es titula com la cançó "Yo siempre sueño que sí"?
En realitat és la cançó que es va titular com el disc! M'agradava com a títol però no sabia molt bé per què ni què significava realment per mi aquesta frase. Creia que contenia més coses que un simple "tot anirà bé". Amb la cançó, d'alguna manera, li estic donant un sentit contrari. És a dir, si jo sempre he estat tan optimista, què m'està passant ara per estar tan negatiu? I aquest és el punt de partida de tot el disc: com sortir d'aquest estat? Què puc fer per tornar a "somiar que sí"? I al final adonar-me'n de com n'és d'important somiar que sí. No veure-ho com una resignació sinó com una força motora.

Com ha anat la producció del disc amb David Soler i Marcel Bagès?
Ha estat increïble, ha acabat sent un disc molt personal pels tres. Hem connectat moltíssim a molts nivells. S'ha rigut i s'ha plorat. Ha estat molt intens en un sentit molt positiu. Treballar en això

encara ens ha unit més i la pròpia naturalesa del disc ho ha potenciat.

Sempre he produït musicalment els meus discos, però per aquest sentia que havia de deixar una gran part del procés en mans d'altra gent. Justament perquè és un disc massa personal i no m'hi volia perdre sol. I he anat a buscar gent en qui confio i a qui m'estimo. Amb el **David Soler** ja hem treballat molt, també en l'àlbum *Vol. 71* (Quatre guineus, 2016), i volia que fos el productor d'aquest disc. El **Marcel Bagés** va aparèixer més tard, una mica com va passar amb les **Tarta Relena**: per fer una col·laboració. Però també s'hi va quedar i en cap moment hi ha hagut cap dubte.

Què és això que aquest és un disc 'binaural'?
És una tècnica de gravació en 3D però que en realitat només es percep amb auriculars. Hi ha bastants coses al disc gravades així, però sobretot es gaudeix molt als concerts. Tenim aquest format per públic reduït on tothom porta auriculars. És molt adequat també per la temàtica del disc!

"Si no té cap sentit" és una cançó a la recerca de sentit amb la veu i la música?
Aquesta cançó introdueix el protagonista i l'estat en què es troba: una apatia fruit de la seva por de viure, bàsicament. Si ja estàs mort no cal patir per morir-se, oi? Algú li diu que potser és preferible patir de vegades que no pas estar mort en vida. I per alguna raó li fa cas. Jo entenc que és algú a qui estima i en qui confia qui li diu això...

T'imaginaves un infern com el que vivim avui?
L'infern per mi en aquest cas és no adonar-se que ets dins d'un infern. I crec que tant individualment com de manera col·lectiva és molt difícil adonar-se'n i, per tant, molt fàcil acomodar-s'hi.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=BUI7rpQwNq0
"Yo siempre sueño que sí"... així què? Ets optimista o només en somnis?
Soc bastant optimista, molt! Si no no em dedicaria a fer el que faig! Però l'important aquí és quan el protagonista diu "y hoy he soñado que no?". Ja l'hem liat. Suposo que el consell del seu amic o amiga, a la cançó anterior ("Si no té cap sentit"), li ha fet veure que alguna cosa passa. I decideix provar vies de tota mena per veure la llum un altre cop. Algunes vies son les que es canten aquí.

Hi ha una part on hi apareixen uns timbals, més terrenals i tribals, i dius que et reencarnaràs. T'agrada volar pel cosmos?
En aquesta cançó veig unes parts de reflexió i unes altres, les que dius tu, més d'acció i pràctica. I el protagonista decideix creure en maneres de fer. En realitat, pel to de la cançó jo diria que ell és conscient que de vegades és més important creure en una cosa que no pas que aquella cosa sigui veritat.

Els temes em ressonen a músiques conegudes però no he sabut identificar... tu en quines t'has inspirat?
En **Pony Bravo**! Una amiga me'ls havia descobert feia temps i em van encantar. Però va ser al contrari, quan la vaig fer em va venir el record de quan els havia escoltat. Les parts del mig, però, van començar sent una mena de rumba per acabar sent una mena de cúmbia. Tot és 'una mena' de 'mena' al final. El **David** i el **Marcel** van portar la cançó cap on és ara, que és un lloc on no l'hagués dut mai i que m'encanta!

És Tarta Relena qui canta de fons. Com us vau trobar i què els extreus per al teu projecte?
Vaig contactar les **Tarta Relena** el febrer del 2019 per col·laborar en el disc. Al principi només havíen de fer "Ànima", que ja la vaig compondre amb la idea de gravar-la amb elles. Però per mi va anar més enllà de "què faràn": les veia al projecte i justament la curiositat era "Què pot sortir d'aquí?". A banda que les admiri moltíssim com a artistes i sigui un gust treballar amb elles, aporten alguna cosa, que no és només musical, que dona cohesió a tot. Ara mateix tenim la **Marina Herlop** als teclats pels directes i sento el mateix. És un regal poder treballar amb elles. Semblant és el cas de Cote Fournier, que és el responsable de tot el sistema 3D dels concerts i

amb qui vam començar des del principi a treballar les cançons i pensar en el projecte. Ell també toca en els concerts i per mi és part indispensable del grup.

Nico Roig Foto: Irene Moray

El públic et diu "Eres bueno"?
No se si la cançó va per aquí. Seguint amb la ruta espiritual del nostre amic, aquí parlem d'una mena de fals mestre o guia. Al final el mestre ets tu mateix i de tot te n'has de sortir amb tu com a força principal. Conseqüentment, tant és si estàs meditant amb el Dalai Lama com si llegeixes Paulo Coehlo mentre ets al vàter, al final tot són missatges. I fins i tot coses com Mr Wonderful són una font de saviesa. És més, això que estic dient podria estar escrit en una tassa plena d'unicorns a qualsevol botiga esotèrica i em semblaria collonut. I d'això va "Eres bueno" per mi.

A "I què" la música electrònica és animada però surts amb les frases més desencisades ('I què si tothom viu només per enganyar (...) l'únic real, l'hòstia que t'emportes'). La música et salva sovint?
Suposo que el protagonista vol desesperadament que tot li importi 'una merda'. I cantar amb els amics cançons alegres. I ballar. En qualsevol procés és necessari un distanciament. Sense això no hi ha contrast, no hi ha humor, tot és densitat. Rere aquest "I què" hi ha infinites coses. De vegades, per avançar hem d'acceptar coses bastant sonades de nosaltres mateixos, També és cert que si t'ho creus molt pot ser que no et serveixi de res aquesta acceptació: l'estil de "jo soc així, què passa?". És un punt delicat i vaig pensar que era un bon tema per fer-ne una cançó en aquest disc. La mateixa cançó també és un "I què" que no tinc molt clar que porti enlloc: hi escau bastant. Pels cors del final de la cançó van venir a l'estudi molts amics i familiars a cantar perquè tenia molta lògica dins del tema. Els nens que criden són els meus nebots!

A "Què hi fas aquí tan sola" sembla que interpretis el dibuix d'una nena...
Em vaig imaginar ma germana amb la seva filla xerrant. Em sorprèn com en un nen poden

conviure coses petites i coses enormes amb la mateixa importància. Així, de sobte, la nena li parla de la seva por a l'abandonament i veiem com ho aplica a tot en aquell moment. Alhora pot deixar de ser una preocupació en dos dies i que la vida li vagi en aprendre a dibuixar un ànec.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=EjB8O2weQD0
"Una forma d'esperança" és preciosa, sembla una cançó de trobador, d'amor cortès...
Aquesta és una cançó d'amor però no cap a una amant. És una mena de resposta o continuació a la meva altra cançó "La iaia" i per això té una harmonia similar. La meva mare es deia Esperança i en aquest disc necessitava parlar amb ella d'una manera menys irònica, més sincera. Per mi és com una mena de túnel que m'hi connecta directament. Vaig dubtar i tot a posar-la! Però la reacció d'algunes persones va ser clau. Vaig veure que potser no era tan privada i que havia posat amb les meves paraules sentiments i emocions comunes entre la gent que ha viscut alguna cosa similar. M'ha fet immensament feliç ser-ne conscient i que ho hagin compartit amb mi.

"Ànima" té una aire de cançó africana... és una cançó d'agraïment a la vida, encara que sigui amb l'últim fil de sentit? A més, l'acabes amb un "Tot anirà bé", Joan Dausà t'hi ha influït?
Aquests dies justament vaig veure un post en relació al confinament sobre el que encara sí que podem fer. Podem estimar, parlar-nos, crear, ajudar, compartir? i d'això parla aquesta cançó. També tracta sobre les creences: coses en què crec o vull creure, més o menys desesperadament. En aquest cas el "Tot anirà bé" té un punt irònic, tot i que soc totalment de pensar que tot anirà bé. En això segurament coincidim amb en **Joan Dausà**, tot i que no em ve d'aquí.

A "Una leve luz" cantes "un gusano despierta ...y una estrella revienta ...y una leve luz nos llega". Aprenem poc l'espècie humana al llarg dels segles?
Fa poc van trobar un cuc a Sibèria que s'havia descongelat i havia tornat a la vida després de gairebé 40.000 anys. A nivell còsmic som com aquest cuc, minúsculs, però mira com ha tornat a néixer després de tant temps! Em va semblar una imatge bonica d'esperança. A partir d'aquí, pensar en el despertar, en petits canvis que ens fan avançar i veure les coses des de nous angles. Això que estem vivint amb el coronavirus -buscant-hi la part més optimista, òbviament- pot ser que porti canvis molt positius.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=IqGgOdTNPU4
"Suc de síndria" és una nadala atea o de la quotidianitat?
Una nadala atea! En principi és el punt de vista d'una relació. Aquesta cançó és original pel curtmetratge de la Irene Moray "Suc de síndria", que s'ha endut, entre altres premis, el Gaudí i el Goya d'aquest any. L'audiovisual parla d'una relació entre una noia i un noi en què ella, acompanyada per ell, s'encara a un passat en què va patir un abús. La pel·lícula està explicada des del punt de vista d'ella, sobretot, i vam pensar amb la directora de fer una cançó que parlés des de la perspectiva d'ell. És per això que he volgut mantenir el títol.